

I OSOBE S INVALIDITETOM IMAJU PRAVO NA RAD: Kad nam daju priliku, ulažemo ne 100, nego 120 posto sebe

 Draženka Franjić — 30.09.2024. Istaknuto Reflektor 0

istaknuto - Pixabay.com

Podijeli na Facebooku

Podijeli na X (Twitter)

Pošalji na E-mail

U razgovoru s osobama s invaliditetom na temu mogu li raditi kao i sve ostale ‘zdrave’ osobe, rekli su mi kako neki poslodavci smatraju da “invalid znači nevaljan, pokvaren, a mi to nismo’. Mi dajemo 120 posto od sebe kada nam daju priliku da radimo.”

Kada provedete anketu među građanima s pitanjem ‘treba li osobama s invaliditetom pružiti priliku da rade’, odgovor je ‘ovisno o stupnju invaliditeta’. I to je istina, jer postoje osobe koje imaju tek manji fizički nedostatak, ali i osobe s posebnim potrebama koje nisu u stanju pratiti tempo koji nameće moderno vrijeme i posao.

Upravo stoga, moj fokus je na osobama koje imaju fizički nedostatak, zbog kojeg su možda sporije, ali i dalje sposobne kao i svaka radno sposobna osoba.

Istražujući život osoba s fizičkim nedostacima, ali i one s težim invaliditetom, upoznala sam odvjetnika Filipa Ivana koji je diplomirao kao najbolji u svojoj generaciji. Štaka koju nosi od djetinjstva zbog prometne nesreće, njegov je zaštitni znak, iako priznaje ‘da bi lagao kada bi rekao da mu ne smeta’.

Filip Ivan davno je shvatio da se mora truditi više, međutim krilatica ‘ništa nije nemoguće’, postala je njegov vjetar u leđa. I zaista, ovaj mladi odvjetnik može sve, samo malo sporije. Vježbenički staž je odradio na Trgovačkom sudu u Splitu, a onda je odlučio biti sam svoj šef. Koliko god djelovalo teško i zahtjevno, zasigurno je odvjetniku koji ne može trčati s jednog ročišta na drugo, psihološki lakše biti odgovoran sebi i moći birati količinu posla.

“Bio sam najbolji student na Pravnom fakultetu, nakon toga sam obavio vježbenički staž na Trgovačkom sudu u Splitu, a onda sam se otisnuo u privatne vode. Ljudima koji nemaju fizički nedostatak teško je naći posao kao pravnici ili kao odvjetnički vježbenici ili kao sudački vježbenici, a kamoli kada imate fizički nedostatak. Međutim, ništa nije nemoguće,” tvrdi odvjetnik.

No, unatoč svemu, priznaje da ga upravo taj fizički nedostatak ponekad jako naljuti. “Znate ono kad nosite štake, pa trebate ključ, pa trebate spis, pa ispadne nešto, pa bi onda najrađe sve poslali k vragu. Međutim, nekako se saberete i krenete dalje. Kaže se da vas ono što ne ubije, ojača.”

Ipak, priznaje kako ga još uvijek razočarava stav nemarnih i lijenih ljudi i kada se netko stalno žali na nešto. A, nemarnost je česta upravo na parkiralištu gdje je odvjetnicima od velike važnosti pronaći slobodno mjesto i stići na vrijeme. Filipu Ivanu to bi trebalo biti lakše jer su parkirna mjesta za osobe s invaliditetom posebno rezervirana. Da ipak nije tako, Filip Ivan dokazuje svojim prometnim pričama.

“Dodete na invalidsko parkirno mjesto i tamo stoji upaljeno vozilo, a čovjek je u njemu i vidite da je tu stao jer čeka, a ne zato jer je invalid. Ja govorim tom jednom gospodinu ‘molim vas žurim na raspravu’ i prvo što mi je odgovorio je ‘gdje ti je naljepnica’. I naša debata se razvija u tom smjeru jesam li ja invalid ili nisam, a on zna da nije iako stoji na tom mjestu i propituje moje pravo da ja dođem na to mjesto. Druga situacija je kada vidite gospodina u kadiju, gospodarskom autu, koji me je pitao kako sam ja invalid. Ja sam mu rekao da se ne želim s njim natjecati tko je veći invalid, ali mi nije jasno kako u gospodarskom autu može zauzimati to mjesto. A, najsmješnija situacija mi je bila kada je čovjek parkirao na mjesto za invalide, a ja sam ostao čekati da se oslobodi neko drugo mjesto i gledao ga. On izlazi iz auta i šepa, vuče nogu. I nakon pet minuta ga vidim kod pekare, a on hoda normalno,” priča Filip Ivan uz smijeh.

Ovaj mladi odvjetnik sam je stvorio svoje radno mjesto i zadovoljan je svojim poslom. No, kako i sam kaže, život nije samo posao, već i odnos s ljudima. Upravo stoga, Filip Ivan naglašava kako je puno važniji odnos s ljudima koji će dati ruku, priskočiti u pomoć, već rušenje fizičkih barijera.

“Osobe s fizičkim nedostacima često su usamljenici, Ljudima je lakše ne ulaziti u odnose s ljudima s fizičkim nedostacima, ali ima i doprinosa u tom smjeru i od samih osoba s fizičkim nedostacima. Naime, osobe koje duže vrijeme imaju fizički nedostatak nakon nekog vremena upadnu u apatiju, razočaranost, rezigniranost. Reagiraju često osjećajima. Trebali bi prihvatiti pomoć, a ne vrijeđati se kada im se ona ponudi. Pomoć je uvijek dobrodošla,” kaže odvjetnik čija je želja zaposliti još koju osobu s fizičkim nedostatkom u svom uredu.

VEZANO: [Život može biti lijep i u tami](#)

Posao se ne može pronaći lako, ali upornost se uvijek isplati

Pratite nas i na Facebooku

Novo na portalu

Odbacivanje stigme genocidnosti hrvatskog naroda

06/12/2024

Primjena umjetne inteligencije u poduzetništvu

06/12/2024

DOPRINOS PODUZETNIŠTVU
Gospodarski centar OBŽ – viceprvak u kategoriji

06/12/2024